

Forflag gaaer ud paa at gjøre en Forandring i, hvor det nævnte Punkt, saafremt man bisfalt det, maatte føre til ligesaa stærkt at sætte sig imod hiin Lovs Antagelse, som nu til at modsætte sig Antagelsen af det Vndringsforflag, som ved nærværende Behandling er stillet; thi i Slutningen af § 4 hedder det jo udtrykkeligt, at, naar Afsløsningen er begjæret inden 1ste October, saa skal den træde i Kraft den paafølgende 1ste Mai, saafremt Afsløsningssummens Størrelse til den Tid er endeligt bestemt; altsaa, naar den blev forlangt den 1ste October, traadte den i Kraft den 1ste Mai, men uden at den Arbeidsberettigede fik den allermindste Tid mere, end han nu vil saae, naar det er tilstrækkeligt at begjære Afsløsningen den 15de Januar. Det forekommer mig dog ganske klart, og Overbevistningen om det Uretfærdige i Principet maa jo altsaa være forøget i en betydelig Grad i Mellemtiden fra den forrige Rigsdag til nu.

Steffensen: Da jeg er en af dem, som have tilladt sig at stille dette Vndringsforflag, saa skal jeg tillade mig en Bemærkning om, hvad der især har bevæget mig til at tage Deel derti, og det er det, at jeg mener, at, dersom det skal gjøres om i dette Thing og gaae tilbage til Folkethinget, og det saa ikke bifalder det, som det formodentlig ikke gjør — thi jeg kan ikke være enig med den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Valgkreds (Stampe), naar han mener, at det andet Thing skulde billige, hvad vi foreslaae —, saa maae jo Følgen blive, at det kommer tilbage hertil igjen, som det nu engang er antaget der, og der skal da maasse nedsettes et sæls Udvalg af begge Thing til at behandle det. Men saa vil det vist slet ikke blive til nogen Nytte, og jeg troer rigtignok, at det vilde være meget uheldigt, om det, fordi en saadan Bagatel ikke kunde gaae igjennem her i Thinget, slet ikke skulde blive til nogen Nytte iaar; thi det er jo kun i dette Aar, at det kan blive til nogen Nytte; siden er det jo ophævet. Det er i denne Anledning at jeg er kommen tilbage til Forflaget, som det kom fra Folkethinget, at det kunde komme ud itide. Naar den ærede 2den Landstingsmand for 7de Valgkreds (Nyholm) har yttret, at det dog neppe vil

blive Tilfældet, at de ville vælge Voldgiftsmand paa saa langt fraliggende Steder, saa er det dog ikke umuligt, at det kan see paa den Maade, at de kunne gaae den Vej, for at forhindre, at Afsløsning skal finde Sted paa en Tid, da de ikke ønske den, og da rimeligviis Arbeidet netop i det første Aar vil blive meget knapt, er det ikke usandsynligt, at den Arbeidsberettigede kunde falde paa at gribe til den Udvei, for ikke at miste sit Arbeide, saa at der virkelig ogsaa derti ligger en Grund for Vndringsforflaget. I den Anledning skal jeg tillade mig at anbefale Forflaget.

Nyholm: Dersom det forholder sig saaledes, som den ærede 3die Landstingsmand for 5te Valgkreds (Dreier) har yttret med Hensyn til § 4, da vilde jeg rigtignok finde, at Retfærdighedsprincipet havde forandret sig meget fra forrige Gang til nu; men jeg skal tillade mig at gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det forholder sig i Virkeligheden ikke saaledes, som han har antydet. Der staaer udtrykkeligt i § 4, som han ogsaa rigtigt har anført: „saafremt Afsløsningssummens Størrelse til den Tid er endelig bestemt“; men denne endelige Bestemmelse fremtræder først, efterat man, hvis man forøvrigt vil det, har appelleret Sagen til Overafsløsningscommissionen; og med Hensyn til denne Appel til Overafsløsningscommissionen er der givet Parterne en Tid af 3 Maaneder. Heri ligger altsaa en betydelig Sikkerhed for, at den Arbeidsberettigede ikke kan blive berøvet den Arbeidskraft, der er ham fornøden, saa pludseligt som efter det foreliggende Forflag. Hvad den Hovedindvending angaaer, at man skal søge at fremme Sagen saa hurtigt som muligt, da kan Ingen ønske mere end jeg, at den fremmes hurtigt, og jeg holder mig overbevist om, at, dersom den Beslutning, som Thinget forrige Gang, som jeg troer, efter Billighed har vedtaget, fremdeles her bliver vedtagen, da vil Sagen, eftersom, hvad der findes billigt i det ene Thing, vel ogsaa maa findes billigt i det andet Thing, inden saa Dage kunne gaae sin endelige Tilendbringelse imøde, og fra denne Side kan jeg altsaa ikke see, at der er nogen Grund til at forandre, hvad man engang har vedtaget. Naar den høitærede Indenrigsminister